

АУТОРИ И ПРЕВОДИОЦИ БЕОГРАДСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА

АУТОРИ

ЈОВИЦА АЋИН (Зрењанин, 1946), написао је неколико књига есеја (међу којима су најпознатије *Поетика кривојворења*, *Гађања по њејелу* и *Голи њријоведач*) и неколико књига прича: *Дује сенке крајњих сенки*, *Унишћени њосле моје смрти*, *Лейширов сановник*, *Неземаљске њојаве*, *Лебдећи објекти*, *Мали еројски речник српској језика*, *Ко хоће да воли, мора да умре* и *Прочићано у њвојим очима*. За причу под насловом „Дневник о вагини“ добио је „Андрићеву награду“, а иста прича је под насловом *Дневник изћане душе* објављена и као засебна књига. Најновије Аћинове књиге прича су *Уиће Океана* и *Јеванђеље по мајарцу*.

ЛАУРА БАРНА, приповедач, прозни писац, романијер и есејиста. Рођена је 6. фебруара 1964. године у Јазову (Банат). Школовала се у Сплиту и Београду. Од 1995. године објављује приче, есеје, студије, ликовне критике и стручне радове из историје уметности у домаћој и иностраној књижевној периодици (преко 270 публикованих радова). Њене приче и есеји заступљени су у домаћим и иностраним антологијама, зборницима, алманасима и годишњацима. Добитница је више књижевних награда. Приче и есеји превођени су јој на мађарски, словачки, пољски и енглески. Живи и ради у Београду као слободни уметник.

СРЂАН ВУЧЕНИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 42-43, с. 152.

ЉИЉАНА ГАЈОВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 38, с. 172.

АНА ГВОЗДЕНОВИЋ рођена је 1977. године у Краљеву. Дипломирала је и магистрирала на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Објавила је студију *Облаци, шкољке и ѡраве : Лирски елементи у ѡућојсно-мемоарској ѡрози Милоша Црњанској* (2009) и *Библиографу ѡрилоја у часопису Повеља 2001–2015* (2015). Ради као уредник у Издавачкој делатности Народне библиотеке „Стефан Првовенчани“ у Краљеву.

СТИВЕН ГРИНБЛАТ (Stephen Greenblatt) је историчар и теоретичар књижевности, професор на Универзитету Харвард. Проучавање Шекспира, као и студије књижевности и културе у целини, обележио је заснивањем *новој историјизма*, једног од доминантних савремених приступа књижевности и култури, чији се зачетак везује за 1980. годину, кад је изашло прво издање његове књиге *Самообликовање у ренесанси (Renaissance Self-Fashioning)*. За историју и теорију књижевности значајне су његове књиге *Shakespearean Negotiations* (1988), *Learning to Curse* (1990), *Marvelous Possessions* (1991), *New Encounters* (1993), *Hamlet in Purgatory* (2001), *Cultural Mobility* (2010), *Shakespeare's Freedom* (2010), *The Swerve: How the World Became Modern* (2011). Приредио је зборник *New World Encounters* (1993), а у коауторству са Кетрин Галагер објавио је *Practicing New Historicism* (2000). Главни је и одговорни уредник серије критичких издања *Norton Shakespeare*. Широј публици познат је као аутор Шекспирове биографије *Вил из Сџрајџфорда (Will in the World, 2004)*, која је годинама била на листама бестселера и овенчана је Пулицеровом наградом. Уз коаутора Чарлса Мија написао је постмодерну комедију *Карденио*, инспирисану чињеницом да је постојала Шекспирова драма под тим насловом, која је изгубљена, али за коју се основано претпоставља да је била прерада Сервантесове приче о Карденију из *Дон Кихота*. У оквиру Гринблатовог креативно-истраживачког пројекта проучавања културне мобилности, његов савремени *Карденио* преведен је на многе језике и извођен у позориштима широм света. Ауторка превода и адаптације на српски језик је Дуња Душанић, а представа је у Дому омладине Београда изведена у режији Ивана Вуковића 29. новембра 2011. Истог дана, Стивен Гринблат је у Народној библиотеци Србије одржао предавање под насловом *Шекспирова аутономија*. На српском су објављене његове књиге *Вил из Сџрајџфорда* (Београд, 2006) и *Самообликовање у ренесанси* (Београд, 2011). Преводи неколико кључних теоријско-интерпретативних текстова Стивена Гринблата објављени су у часописима *Реч* (бр.15, 1997), *Дометти* (бр. 108-111, 2002) и у зборнику *Нови историјизам и културни материјализам*, који је приредио Зденко Лешић (Београд, 2003). (Написала: З. Бечановић Николић)

ДАНИЦА ДИМИТРИЈЕВИЋ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 42-43, с. 154.

ЧЕДОМИР ЈАНИЧИЋ рођен је у Задру. Основну и средњу школу завршио је у Сомбору. На Филозофском факултету у Београду дипломирао је историју уметности. Објављује поезију и прозу у књижевним часописима. Запослен је као кустос Галерије савремене уметности Градског музеја Сомбор. Овјавио 2015. године електронску књигу прича *Et in Arcadia Ego*.

ИВАНА КРОЊА (1970) је културолог, филмолог и филмска критичарка. Магистрирала (1998) и докторирала на Факултету драмских уметности у Београду са тезом *Родне теорије авангардној и неоавангардној филма* (2010). Стипендиста Министарства за науку Србије при Институту ФДУ (1996-2003). Чевенинг стипендиста Британске Владе – OSI/FCO Chevening Programme – за докторско истраживање на Универзитету Оксфорд, УК (2002/03). Од 2003. професор на Високој школи ликовних и примењених уметности струковних студија у Београду. Чланица АФУН – Српске Академије за филмску уметност и науку, НУНС-а и Српског огранка *Fipresci*. Ауторка је студије *Смртоносни сјај: Масовна психологија и естетика џурбо-фолка* (2001) и више десетина научних радова из студија културе, медија и филма у зборницима и часописима у земљи и иностранству. Чланица редакције часописа *Нови филмограф* и сарадница културног додатка *Полишике*.

Џ. ХИЛИС МИЛЕР Милер (1928) је професор емеритус енглеске и компаративне књижевности на Калифорнијском универзитету у Ирвину. Након постдипломских студија на Харварду, предавао је на Универзитету Џонс Хопкинс (1952–1972) заједно с белгијским критичарем Жоржом Пулеом. Пуле и женевска школа критике извршили су пресудан утицај на његову рану критичарску праксу. Од 1972. до 1986. предавао је на Универзитету Јел и заједно с Полом де Маном, Харолдом Блумом и Џефријем Хартманом био је представник јелске школе деконструкције. Објавио је преко тридесет књига о енглеској књижевности и теорији књижевности. У његова значајније студије убрајају се: *The Linguistic Moment: from Wordsworth to Stevens* (1985), *The Ethics of Reading: Kant, de Man, Eliot, Trollope, James, and Benjamin* (1987), *Ariadne's Thread: Story Lines* (1992), *Speech Acts in Literature* (2001).

ЖИВОРАД НЕДЕЉКОВИЋ рођен је у Краљеву 1959. године. Објавио је збирке песама *Појрешна њројноза* (1991), *Мајка* (1994), *Туйин и још њедесећ њесама* (1998), *Језик увелико* (2000), *Тачни сѡихови* (2001), *Суиѡи ѡслови* (изабране и нове песме, 2002), *Нејде близу* (2003), *Друѡи неко* (2005), *Овај свеѡи* (2009), књигу изабраних песама *Неумерени рад јодина* (2011), *Талас* (2012) и *Улазак* (2014). У француском преводу објављена му је књига *SUPRÉMATIE DE LA MÉTAPHORE* (2012), а у двојезичном издању (српском и македонском) књига изабраних песама *Звездано ѡље* (2014). Добитник је низа угледних књижевних награда, заступљен је у антологијама. Песме су му превођене на десетак европских језика. Поводом *Змајеве наѡраде*, у издању „Матице српске“ из Новог Сада објављен је зборник текстова *Поезија Живорада Недељковића*. Од 2002. године ради као уредник у издавачкој делатности Народног библиотеке „Стефан Првовенчани“ у Краљеву.

МИХАЈЛО ОРЛОВИЋ, песник и прозаиста, рођен је у Босанском Милановцу код Санског Моста. У Санском Мосту је завршио гимназију, а Факултет политичких наука, смер журналистика, у Београду. Објавио је шест песничких књига (*Беле мрље*, *Ноћна њканица*, *Ойледало за кришнице*, *Суђаје*, *Оса у чаши*, *Скијач*), девет романа и три књиге прича. Уврштен је у неколико антлогија српске поезије и приповедака и добитник је више књижевних награда. Превођен је на стране језике. Аутор је и документарних филмова и телевизијских репортажа, за које је награђиван, те више емисија на РТ Републике Српске.

ИВО СИРОМАХОВ је рођен 1971. године у Софији. Прозаиста, хумориста и драматург. Дипломирао позоришну режију на Националној позоришној и филмској академији у Софији. Режирао је бројне представе у софијским позориштима (Гогољ, Озборн, Вотерхаус, Шекспир итд.) Био уредник културе у новинама 24 часа и драматург у бугарском најпопуларнијем вечерњем шоу програму „Слави шоу“. Пише за бугарска издања *Плејбоја* и *Хаслера*. Између осталих, објавио је ове књиге: *Ноћ на тробљу* (1999), *Ойтимистичка теорија о бугарском сексу* (2007) и *Дневници и њицаме* (2008), из које је преведена прича коју објављујемо у овом броју нашег часописа.

ДРАГАНА СТОЛИЋ дипломирала је и магистрирала на Филолошком факултету у Београду, а затим и докторирала на тему драмских обрада мита о Филоктету у западноевропској и српској књижевности. Објављује књижевну критику, есеје и преводе. Ради у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ у Београду.

ЕДВИН СУГАРЕВ рођен је 1953. у Софији. Дипломирао бугарску филологију на Софијском државном универзитету. Радио у Бугарској академији наука, на Софијском, Пловдивском и Новом бугарском универзитету. Докторирао књижевност 2008. Био уредник многих алманаха и књижевних новина и часописа. Активан учесник у политичким променама у Бугарској крајем осамдесетих. Три пута био посланик у Народној скупштини. Био амбасадор у Монголији и Индији. Сада је генерални конзул Републике Бугарске у Нишу. Објавио више од 25 збирки поезије, један роман и неколико књига есеја и научних монографија. Сматрају га једним од најбољих савремених бугарских песника. Добитник многих награда и признања. Превођен на многе језике. Овај избор је из књиге изабраних песама *Скривена чула*. (В. Костов)

МИЛОСАВ ТЕШИЋ рођен је 1947. године у Љештанском (код Бајине Баште). Гимназију је завршио је у Ужицу, а Филолошки факултет и постдипломске студије на истом факултету у Београду. Радио је у Институту за српски језик као уредник *Речника САНУ*. Објавио је

књиге песама: *Куйиново* (1986), *Кључ од куће* (1991; друго издање 1992), *Благо Божије* (изабране и нове песме; 1993), *Прелест севера* (1995), *Прелест севера, Круј рачански, Дунавом* (1996), *Круј рачански, Дунавом* (посебно издање; 1998), *Изабране њесме* (у избору Р. Микића; 1998), *Седмица* (1999; друго издање 2015), *Бубњалица у њелињаку* (2001), *У крстиу земље* (изабране песме; 2001), *Најлепше њесме Милосава Тешића* (у избору Д. Хамовића; 2002), *У њесном склоју* (изабране и нове песме; 2005), *Дар и коб* (2006), *Гром о Свѣјом Сави* (изабране отаџбинске песме; 2010), *Млинско коло* (2010), *Вѣјрово њоље* (књига изабраних песама, у коју је у целини укључена збирка *Млинско коло*). Тешић је аутор и књиге лирско-приповедне прозе *Са сѣјанишѣа брезових гедова* (2002), претежно есејистичке књиге *Есеји и сличне радње* (2004) и књиге есеја *Певање и мера* (2016). Један је од аутора *Речника језика Пејѣра II Пејѣровића Њејоша*. Приредио је изабране песме Станислава Винавера под називом *Звучни ѡредео* (2005), као и *Седам лирских крујова* (2008) Момчила Настасијевића. О делу Милосава Тешића објављено је више критичких зборника. Уредник је у *Поејици*, часопису за теорију, историју и критику поезије. Добитник је више књижевних награда за појединачне збирке и за целокупно песничко стваралаштво, међу којима су и неке од значајнијих. Живи у Београду. Редовни је члан Српске академије наука и уметности.

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ – Види *Београдски књ. часопис* бр. 42-43, с. 157.

МИЛАН ТОДОРОВ (1951, Банатско Аранђелово), приповедач, драмски писац, сатиричар и књижевни критичар. Објавио две књиге поезије, три збирке афоризама, књиге прича *Ухом за крухом, Безброј наших живоѣа* и *Не моју овде да дочекам јуѣро*, те недавно свој први роман, *Лек ѡроѣив смрѣи*. Заступљен је у многим домаћих и светским антологијама афоризама и сатиричне приче. Живи и ради у Петроварадину, као винар и виноградар.

СТАНИША ТУТЊЕВИЋ рођен је 1942. године у Доњем Детлаку код Дервенте. Филозофски факултет завршио у Сарајеву (1966), радио је у неколико научних, образовних и културних институција БиХ, између осталих у Институту за књижевност у Сарајеву, где је у два мандата вршио функцију директора. Докторирао је 1980. године. По избијању рата 1992, прешао је у Институт за књижевност и уметност у Београду, где је радио од 1993. до 2009. године, када је пензионисан. Као гостујући професор предавао предмет Компаративно проучавање јужнословенских књижевности на Филозофском факултету у Бањој Луци (1995–2010). За дописног члана Академије наука и умјетности Републике Српске изабран 2012. године. Објавио је следеће књиге:

Ради своја разговора. Опледи о њриповједачима Босне (1972), Ошворене љранице (1975), Социјална љроза у Босни и Херцеџовини између два рађа (1982), Под истиим ујлом. Сђудије о босанскохерцеџовачкој књижевној љрошлостии (1984), Књижевне кривице и освейе. Осврђи на књију „Књижевни живои Босне и Херцеџовине између два рађа“ М. Ризвиђа (1989), Поезија између два рађа. Прилози за истиорију књижевностии Босне и Херцеџовине (1991–1992), Часојис као књижевни облик (1997), Динамика срђској књижевној љросђора (2000), Мосђарски књижевни круј (2001), Нађо на Авали, докуменђарна љроза (2001), Тачка ослонца, Српско Сарајево 2004; Национална свијесђи и књижевностђ Муслимана (2004), Поеђичка и љоеђолошка истираживања (2007), Први срђски алђернађивни часојис (2008), На љрађу манасђира Деђлак (2008), Размеђа књижевних љокова на Словенском Јују (2011), Босански књижевни лонац (2014), Срђски куђиурни нарађив (2016).

ПРЕВОДИОЦИ

ЗОРИЦА БЕЧАНОВИЋ НИКОЛИЋ (1963) је ауторка кђига *Херменеуђика и љоеђика* (1998), *Шексђир иза ојледала* (2007) и *У љрађању за Шексђиром* (2013), као и низа научних радова из области књижевне теорије и херменеутике, огледа, приказа, критика, превода са енглеског и француског, те радио-драма и тв-сценарија. На Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду у звању ванредног професора предаје упоредне прегледе европских књижевности од средњег века до романтизма, а специјалну област њеног интересовања представља проучавање Шекспира у контексту европске културе од раног модерног до пост-модерног доба.

ВЕЛИМИР КОСТОВ рођен је 1956. у Димитровграду. Дипломирао англистику на Филозофском факултету у Нишу. Песник и преводалац са енглеског, бугарског и француског. Објавио четири збирке поезије и петнаестак кђига превода. Члан Удружења књижевних преводалаца Србије, Српског књижевног друштва и Бугарског и Српског ПЕН центра. Ради као помоћник директора у Позоришту лутака из Ниша.

НАТАША МАРКОВИЋ, докторанткиња на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Од 2003. до 2008. била је главна и одговорна уредница Студентског часописа за књижевност и теорију књижевности *txt*. Добитница је Награде града Београда за стваралаштво младих у области науке

за 2004. годину, награде „Бранко Радичевић“ Матице српске 2006. и награде „Данило Киш“ Филолошког факултета у Београду 2011. године. Од 2009. до 2010. била је заменица директора издаваштва у ЈП Службени гласник, а од 2011. је уредница у *Гласниковој* редакцији књига. Књижевно-теоријске текстове и преводе објављивала у значајним домаћим часописима.

CIP– Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

82

БЕОГРАДСКИ КЊИЖЕВНИ ЧАСОПИС / главни и одговорни уредник Милован Марчетић. – Год. 12. бр. 44-45 (јесен-зима 2016) – . – Београд (Француска 7): Књижевно друштво Хипербореја, 2016 – („Чигоја“ штампа, Београд). – 23 cm

Тромесечно

ISSN 1452-2950 = Београдски књижевни часопис

COBISS.SR-ID 127399948